

Merche Galdós Echezarreta



Generosa de cor, en recerca constant,
organitzadora de caràcter ferm, trencadora de
motlles obrint camins, amb la llum als ulls i a
l'ànima, ens inspirava a tots.
Sempre has estat present, de vegades sense saber
què fer, però present, servint, estimant.
Merche, t'has guanyat el Cel i
l'ompliràs de llum per als que hi vulguin anar.

GRÀCIES

23-01-1947 a 22-08-2026 D.E.P

1. Benvinguda

2. Escrit de vida

La mare va néixer el 23 de gener de 1947 a Renteria, Guipúscoa... la segona de tretze criatures. Va créixer de pressa, aprenent molt aviat a ajudar, cuidar i sostenir. Una infància sense infància des d'on van néixer algunes de les qualitats que l'acompanyarien tota la vida: una generositat immensa, ferma, organització i una extraordinària capacitat de servei. L'empenta vital de buscar quelcom més, la va portar primer a Madrid per formar-se com a llevadora, i després, amb Medicus Mundi a l'Àfrica. I allà va conèixer l'Albert. Un accident de moto va fer que ell acabés recuperant-se a la maternitat de Ruanda on treballava la mare. Entre cures, converses i dies compartits, Cupid va fer de les seves.

Es van casar a l'Àfrica i van començar la vida junts amb un viatge de tres mesos en moto, travessant onze països. Quan van tornar, la primera de nosaltres ja viatjava dins la panxa de la mare.



A Catalunya van construir una vida poc convencional, marcada per la família, la comunitat, l'idealisme i una recerca constant de sentit de vida. La mare va donar al món quatre criatures i més endavant es va afegir la Gemma, la cinquena germana adoptada, amb la que es completaria la família.

No tot va ser fàcil: crisis de fe i comunitàries, a més de moments laborals complicats, van deixar la seva empremta. Tanmateix la seva força no va consistir a no caure mai, sinó a continuar buscant la manera de tornar-se a aixecar.

Quan va tornar a treballar de llevadora, a l'Hospital de Vilafranca, va recuperar una alegria que potser havia quedat adormida. Acompanyar l'arribada de noves vides era el seu do principal, com sabeu tots els que la van tenir d'acompanyant.

Amb els anys, el pes de la vida es va anar fent visible en el seu cos. Potser perquè havia carregat molt. Potser perquè havia cuidat molt. Aquella ànima inquieta semblava cada vegada més cansada, fins que, als 79 anys, va deixar anar un cos petit que s'havia tornat molt feixuc.

Aquestes darreres setmanes ens han arribat records de moltes persones, i una vegada i una altra apareixen les mateixes paraules: alegria, joc, dolçor, cura, creativitat, tendresa, optimisme, energia, empena, generositat, capacitat de superar-se i una curiositat incansable per continuar buscant.

Potser aquesta és una de les paradoxes més boniques de la seva vida: que una dona que de petita va sentir que li havien tallat les ales va passar la vida ajudant els altres a desplegar les seves.

Va ajudar criatures a arribar al món.

Va criar quatre filles.

Va sostenir persones quan ho necessitaven.

Va construir família més enllà de la sang.

Va buscar comunitat, sentit, fe, llibertat.

Va caure i es va tornar a aixecar.

Va cuidar. Una vegada i una altra, va cuidar.

I ara potser li toca, finalment, deixar de sostenir.

Descansar.

I ser lliure.

T'estimem, mare...



3. Records compartits...

Aquest és un espai obert per recordar, compartir i celebrar la seva vida. Tot és benvingut: anècdotes, records, poemes, paraules espontànies, desitjos, pregàries, pensaments... Allò que neixi del cor, en paraules o en silenci, serà benvingut a la cerimònia.

4. Cants

En homenatge a la coral, Grup Nature, del qual la Merche va participar durant molt de temps...

Els bons amics

Bons amics quan amorosos es retroben
senten saltar de joia els cors
i tots plegats unint les mans fent la rotllana
omplen l'espai amb l'harmonia dels seus cants

I tot cantant... troben dolça la vida
i els mals records... ja no ho són tant
i el demà... confiadament es miren
és ben senzill... ben units en envant

Els bons amics ben asseguts voltant la taula
d'un mos de pa i un raig de vi
menjant plegats fan una festa que amaneixen
amb les històries i rialles dels companys

Dona Nobis Pacem

Dona nobis pacem, pacem,
Dona nobis pacem (x3)

El moliner del Freser

Un moliner vivia fa molt de temps vora el Freser
La tasca feia dia i nit content com el primer
I sempre eix cant els llavis el treball li aidava a fer
Mmmmmmm
No tinc esment de ningú, no, no; tampoc ningú de mi
en té

Quan ve el bon temps la roda va girant alegrement
ni el sec estiu ni el trist hivern l'inquieten un moment
Res priva el moliner que amb alegria pugui dir
Mmmmmmm
Si els anys tothom passa treballant, jo els dies tinc
per fruir

Tot junts igual que el moliner hauríem de cantar
El temps és curt, la joventut tot temps s'ha d'alegrar.
La veu i el cor units, tots a un plegat cantem a pler
No tinc esment de ningú, no no; tampoc de mi ningú
en té.



5. Invocacions i pregàries

- Volem recordar especialment aquells éssers que ja no són entre nosaltres: la Charo, la Garbinye, l'Anna, l'aitona, l'amona, la Mercè, el Pep, l'Albert i tots aquells que portem en els nostres cors.
Tots: "Gràcies per acollir les nostres pregàries"
- Preguem perquè l'ànima de la Merche pugui finament descansar junt amb l'Albert i trobar la llum en el seu nou camí.
Tots: "Gràcies per acollir les nostres pregàries"
- Preguem per la família i els amics que hem crescut, conviscut i estimat la Merche. Et donem gràcies Merche i sabem que ens seguiràs acompanyant amb la teva dolçor, les rialles i la presència silenciosa.
Tots: "Gràcies per acollir les nostres pregàries"
- Per tots nosaltres i tots aquells que es creuen en les nostres vides, que siguem portadors de llum, amor i d'esperança als nostres cors
Tots: "Gràcies per acollir les nostres pregàries"
- Preguem per tot el món, que tanta necessitat té de persones que com tu, Merche, que vas lluitar per fer un món millor, acollidor i més just.
Tots: "Gràcies per acollir les nostres pregàries"



5. Clausura

9. Dinar de compartir

La família oferirà coques de postres, panellets i begudes per a tothom.

Us convidem, si us ve de gust, a portar alguna coseta per compartir i anar construint entre tots la taula d'aquest dia. L'espai disposa d'una cuina gran, utensilis, forn i fins i tot barbacoa, però no cal complicar-se: una amanida, uns canapès o qualsevol petit mos serà molt benvingut.

10. Dancetes en cercle i jocs

*El naixement i la mort no son dos estats diferents,
sino dos aspectes del mateix estat
(Mahatma Gandhi)*

*La mort no és apagar la llum;
és apagar el llum perquè ha arribat l'alba
(Rabindranath Tagore)*

*Les persones més belles que hem conegut són
aquelles que han conegut la derrota, el sofriment, la
lluita i la pèrdua, i han trobat el seu camí de retorn
des de les profunditats
(Elisabeth Kübler-Ross)*